

[Ministeren for udviklingsbistand]

Jeg er helt enig i fru Hanne Severinsens bemærkninger om, at der ikke under nogen omstændigheder må være tale om duplikeringer, når vi taler om det humanitære beredskab. Det er ikke intentionen og ikke ønsket, men alene et supplement.

Hr. Riishøj var inde på, at der var en begrænset detaljeringsgrad i strategipapiret. Det er klart, at det er et dokument, som mange har skullet kunne samarbejde om, men jeg må alligevel sige, at det er imponerende, at det med så stor bredde i den danske ressourcebase alligevel har været muligt at enes om denne flotte strategi.

Vi kommer i de næste par måneder tilbage til diskussionen om programsamarbejdslande-valget, hvor Udenrigsudvalgets medlemmer og jeg i fællesskab skal gennemføre den procedure, Folketinget allerede har fastlagt for valg af programsamarbejdslande. Jeg er enig med hr. Riishøj i, at det lige for tiden ikke ser så nemt ud vedrørende Etiopien.

Med hensyn til annoncebatten vil jeg gerne give hr. Riishøj et par bemærkninger med på vejen. Jeg er enig i, at det er meget vigtigt, at vi forholder os til proportionerne i diskussionen om dansk ulandsbistand. Vi må ikke falde ned i en national selvtilstrækkelighed og mene, at fordi vi betaler 1 pct. i ulandsbistand, behøver vi ikke bekymre os mere om det forhold. Derfor er annoncekampagnen efter min opfattelse udmærket som en øjenåbner for den proportion, dansk bistandspolitik skal indtage i forhold til andre faktorer, men når der skabes debat om sådanne emner, er det også vigtigt, at man ikke kommer til at tegne et forenklet billede af de meget vanskelige problemstillinger, der også her ligger til grund for fattigdommen i ulandene. Årsagerne til fattigdom er alt for komplicerede til alene at begrænse sig til EU's handels- og landbrugspolitik; vi skal altså passe på forenklingerne.

Spørgsmålet om EU's oksekødseksport til Vestafrika tog jeg selv op med mine ministerkolleger på udviklingsministermødet den 2. december sidste år. Her beklagede jeg, at Kommissionens rapport om coherence, dvs. en sammenhæng i EU's politik over for udviklingslandene, endnu ikke forelå, og jeg har endnu ikke modtaget den, hvilket jeg også har tænkt mig at reagere på. Jeg vil gerne fremhæve, at det i denne forbindelse ville være oplagt

at tage udgangspunkt i spørgsmålet om EU's oksekødseksport til Vestafrika, men det er også en sag, der berører de globale handelsstrømme, for det kan ikke nytte, at EU lægger sin politik om, hvis det så er Australien eller USA, der overtager de markeder, som EU forlader.

Vi må alle erkende, at der her er tale om en meget kompliceret sag, der ikke mindst er præget af stærke landbrugsinteresser i de forskellige medlemslande, der heller ikke er entydige i forhold til udviklingslandene. Det er vigtigt, at vi fastholder, at det er en kompliceret sammenhæng.

Med hensyn til twinning-arrangementer spurgte hr. Riishøj, om jeg kunne nævne et eksempel, og jeg kan nævne et enkelt eksempel, idet Københavns Universitet og universitetet i Kampala har udvekslet studerende. Vi kan finde andre eksempler, og jeg tror, det er en fornuftig måde med denne direkte udveksling fra institution til institution.

Med hensyn til det humanitære beredskab vil jeg gerne sige til hr. Riishøj, at vi i forbindelse med de internationale krisesituationer faktisk får stadig flere henvendelser om dansk ekspertbistand på meget forskellige områder, og jeg kan nævne, at vi har fået mange henvendelser vedrørende Bosnien.

Formanden:

Jeg er nødt til at gøre medlemmerne opmærksom på, at der foregår en forhandling, og at den forudsætter, at man kan høre noget. Som forholdene er i øjeblikket, kan man ikke høre, hvad der bliver sagt. Man skal ikke tro, at fordi man står i sidegangen, er det ikke til at høre, at der bliver sagt meget og larmet.

Værsgo minister.

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Tak for det. Vi får stadig flere henvendelser fra bl.a. Bosnien-Hercegovina, Makedonien, fra Balkanområdet i det hele taget, hvor vi bliver bedt om forskellige former for assistance. Det kan være det pågældende lands regering, der henvender sig til Danmark, det kan være lokale eller internationale organisationer eller organisationer som FN og CSCE, og jeg tror ikke, at vi skal undervurdere, at der også i de kommende år vil være behov for, at EU kommer med, og vi er nødt til at forberede os på, at vi vil blive bedt om at stille med ressourcer og